

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **R., spol. s r.o., K.**, právne zastúpený: *JUDr. D. S., advokátkou, P.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/222/12842-85923/2005/992206-r zo dňa 19.12.2005, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/195/2006-85 zo dňa 21.04.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/195/2006-85 zo dňa 21. apríla 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom č.k. 2S/195/2006-85 zo dňa 21.04.2009 Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/12842-85923/2005/99206-r zo dňa 19.12.2005, ktorým potvrdil rozhodnutie – platobný výmer vydaný Mestskou časťou Bratislava – Devínska Nová Ves pod č. 91577/2005/1 zo dňa 05.10.2005, ktorým podľa zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov a na základe Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava

– Devínska Nová Ves č. 7/2004 o miestnych daniach na území mestskej časti, bola vyrubená žalobcovi miestna daň za nevýherné hracie prístroje za rok 2005 v sume 95 000,-- Sk. Žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane – Mestskej časti Bratislava – Devínska Nová Ves napadnutým rozhodnutím zo dňa 19.12.2005.

Krajský súd vydaný rozsudok zdôvodnil tým, že mal za preukázané, že žalobca v priestoroch s počítačmi, ktoré prenajal občianskemu združeniu I. podľa Zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 27.12.2004, zriadil na podklade Zmluvy č. 45/2000, ktorú uzavrel ako nájomca s prenajímateľom – Okresným úradom Bratislava IV, článku I. bod 2, počítačové centrum pre výučbu a trávenie voľného času, ktoré podľa zmluvy má slúžiť pre odplátne využívanie počítačov pre žiakov školy a ďalších záujemcov. Priestory na tieto služby nájomca mohol používať vrátane sobôt a nedeľ v čase od 16-20 hod., t.j. 4 hod. denne.

Podľa Zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 27.12.2004, ktorú uzavrel žalobca, ako poskytovateľ, a I., združenie, K., ako oprávnený, sa poskytovateľ zaviazal vypožičať združeniu – jeho klubu G. S. 19 ks počítačov, a okrem iného aj poskytovať členom združenia odborné poradenstvo pri využívaní týchto prístrojov, v oblasti práv chránených autorským zákonom a prístupe na internet, vykonávať bezplatný dozor pri využívaní prístrojov, viesť evidenciu členov združenia v prevádzke na ulici P., v prevádzkovom čase denne od 14-24 hod. Podľa čl. 3 bod 1 tejto zmluvy, zmluvné strany sa dohodli na bezodplatnom poskytovaní predmetu zmluvy združeniu, avšak týmto nebolo dotknuté právo poskytovateľa, t.j. žalobcu požadovať zmluvnými stranami dohodnuté úhrady za využívanie predmetu zmluvy jednotlivými členmi združenia.

Podľa výkladového slovníka slovenského jazyka a encyklopédie, verejnosťou sa rozumie zoskupenie ľudí majúci určitý spoločný cieľ, prípadne spojených vedomím prináležitosti k určitému spoločenskému celku.

Z vyjadrenia žalobcu i zistení žalovaného krajský súd mal preukázané, že v klube nebol limitovaný počet návštevníkov a neboli stanovené také podmienky na prijatie do klubu, ktoré by obmedzovali počet návštevníkov. Z vyjadrenia žalobcu mal súd preukázané, že pokiaľ ide o používanie počítačov v klube, vyradňovali, resp. zakazovali pracovníci klubu vstup takým osobám, ktoré v prenajatých priestoroch pôsobili rušivo na ostatných návštevníkov klubu. O skutočnosti, že žalovaný vykonáva v tomto klube kontrolu, žalobca vedel, nakoľko predkladal i potrebné doklady na výzvu pracovníkov správcu dane. Neobstojí preto tvrdenie žalobcu, že žalovaný dostatočným spôsobom nevykonával predmetnú kontrolu. Žalobca ani nespochybnil skutočnosť, že hlavným účelom použitia počítačov v klube po 14.00 hod. boli práve počítačové hry. Nespochybnoval ani skutočnosť, že klubová karta okrem toho, že je na nej uvedené meno a adresa jednotlivých návštevníkov klubu, slúži na zaznamenanie odohratých minút, prípadne minútie vopred zaplateného poplatku za počítačové hry.

Krajský súd konštatoval, že sa stotožnil s názorom žalovaného, že priestory v počítačovom klube G. S. boli určené i pre verejnosť i s prihliadnutím na definíciu tohto pojmu. Žalobca na podklade uvedených skutočností naplnil obe podmienky na vyrubenie dane za prevádzkovanie nevýherných prístrojov, ktoré sa spúšťajú alebo prevádzkujú za odplatu, keďže elektronické prístroje - počítače žalobcu boli využívané predovšetkým na počítačové hry za odplatu a v priestoroch prístupných verejnosti.

Pokiaľ žalobca namietal, že v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu nebol správnym spôsobom označený daňový subjekt a v rozhodnutí za názov daňového subjektu bola daná čiarka a potom nasledovalo spol. s r.o. toto pochybenie napravil vo svojom rozhodnutí odvolací orgán a navyše takéto pochybenie aj súd skôr považoval za odpisovú chybu, ktorá nemá vplyv na zákonnosť daného rozhodnutia a preto nebola dôvodom na zrušenie predmetného rozhodnutia.

Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby bol v súlade so zákonom a preto rozhodol tak, že žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca uvádzajúc, že postup súdu vychádzal zo skutočnosti, že právne normy nevykladajú pojem „verejnosť“ a neexistuje ani výkladový slovník slovenského jazyka a encyklopédie, ktorý by obsahoval definíciu pojmu „verejnosť“.

Prvostupňový súd si nedal námahu nahliadnúť do slovníkov slovenského jazyka, ktoré pojem verejnosť skutočne vykladajú a z ktorých pri spracovaní žaloby vychádzal žalobca. Preto v odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že nenaplnil dva základné predpoklady na vyrubenie dane z nevýherných hracích prístrojov, pretože ich verejnosť nemohla využívať, a preto sa nemohli stať ani predmetom zdanenia v zmysle citovaného zákona. Žalovaný však žalobou napadnutým rozhodnutím rozhodnutie správcu dane o vyrubení dane na takéto hracie prístroje, potvrdil.

Ak by prvostupňový súd skutočne vychádzal z výkladových slovníkov slovenského jazyka používaných Jazykovedným ústavom Slovenskej akadémie vied Ľudovíta Štúra, nedospel by k záveru, že boli splnené všetky predpoklady zdanenia nevýherných hracích prístrojov stanovené § 52 ods. 1 zákona o miestnych daniach. Hracie prístroje mohli využívať iba členovia združenia I., ktorí boli riadne registrovaní a mali klubové karty a prístroje boli prevádzkované v priestoroch občianskeho združenia a nie v priestoroch prístupných verejnosti.

Krátky slovník slovenského jazyka (4. doplnené vydanie z roku 2003) redigované J. K., M. P. a M. P. pojem „verejnosť“ vykladá po 1. ako občanov, pospolitost' a po 2. ako verejné prostredie. Čiže nejde o výklad, v zmysle ktorého by verejnosťou bolo zoskupenie ľudí majúci spoločný cieľ, ktorým by mohlo byť aj združenie občanov tak, ako tento pojem vyložil prvostupňový súd, Rovnako v Slovníku cudzieho jazyka hlavného redaktora dr.

Štefana Peciara, CSc., z roku 1968, je verejnosť vyložená po 1. ako pospolitosť, spoločnosť ako súhrn spoločne žijúcich ľudí, obecnosť, občania, ľudia, po 2. ako verejné prostredie, verejný spoločenský život, spoločenské dianie, verejná, spoločenská činnosť a verejné, spoločenské fórum, a napokon po 3. z odborného hľadiska ako vlastnosť niečoho verejného, všeobecne známeho. V súlade so Synonymickým slovníkom slovenčiny z roku 2004 je verejnosť súhrnom spoločne žijúcich ľudí a napokon elektronický lexikón slovenského jazyka chápe pod pojmom verejnosť občanov, *pospolitosť* a verejné prostredie.

Verejnosti bolo v zmysle uvedených výkladov pojmu verejnosť sprístupnené právo stať sa členom občianskeho združenia, avšak nie právo využívať nevýherné hracie prístroje, prevádzkované žalobcom a nájomcom v prevádzke na ulici P. Vzhľadom na uvedené skutočnosti teda nebol naplnený základný zákonný predpoklad. uplatnenia dane za nevýherné hracie prístroje, pretože neboli prevádzkované v priestoroch prístupných verejnosti v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 zákona o miestnych daniach. Uvedené skutočnosti žalobca dostatočne preukázal dôkaznými prostriedkami založenými v spise – prílohami k žalobe doručenej prvostupňovému súdu.

Naopak, prvostupňový súd považoval za dostatočne preukázané tvrdenia žalovaného, ktorý sa opieral pri svojom rozhodovaní o také dôkazné prostriedky, ako je záznam z kontroly vykonanej zamestnancami správcu dane a uvedený v odôvodneniach rozhodnutia správcu dane a napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorá mala byť vykonaná v prevádzke žalobcu dňa 06.10.2005, teda v deň, ktorý nasledoval po dni vydania platobného výmeru správcu dane. Správca dane vydal platobný výmer č. 91577/2005/1 dňa 05.10.2005. Rovnako použil záznam z 30.03.2005, hoci kontrolu vykonal dňa 02.03.2005 a žalobca nemá vedomosť o prítomnosti zamestnancov správcu dane dňa 30.03.2005 v prevádzke. Záznam zo dňa 02.03.2005 v odôvodnení rozhodnutia naopak vôbec neuvádza, hoci z uvedeného dňa záznam podpísal aj zamestnanec žalobcu.

Ďalej prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku na str. 4 uvádza, že žalobca nespochybnil vo svojej žalobe, že hlavným účelom použitia počítačov v klube po 14. hod. boli práve počítačové hry. Nespochybnoval ani skutočnosť, že klubová karta okrem toho, že je na nej uvedené meno a adresa jednotlivých návštevníkov slúži na zaznamenanie odohratých minút, prípadne minútie vopred zaplateného poplatku za počítačové hry. Žalobca považuje za právne irelevantné preukazovať uvádzané skutočnosti, pretože z hľadiska výkladu pojmu „nevýherný hrací prístroj“ uvedeného v § 52 ods. 2 písm. a/ zákona o miestnych daniach je diskutabilné, či vlastne žalobca vôbec prevádzkoval nevýherné hracie prístroje. V zmysle uvedeného ustanovenia sú nevýhernými hracími prístrojmi elektronické prístroje na počítačové hry, teda len na počítačové hry, avšak aj správca dane vo svojich kontrolných zisteniach uvádza, že elektronické prístroje používali členovia klubu na vybavovanie mailovej pošty a vyhľadávanie rôznych vecí na internete a nie len na hranie počítačových hier. Žalobca má za to, že zákonom daný výklad uvedeného pojmu je jednoznačný a nespochybniteľný, takže nebol dôvod na to, aby aj on preukazoval, že hranie počítačových hier nebolo hlavným spôsobom využívania elektronických prístrojov,

keď to v jeho prospech v zázname z miestnych zisťovaní jednoznačne uviedol správca dane. Musel by začať preukazovať, že skutočne hlavným spôsobom ich využitia bola výučba počítačovej gramotnosti pre žiakov škôl v čase, kedy ešte Európska únia ani Slovenská republika neposkytovala školám prostriedky na nákup výpočtovej techniky a pripojenie na internet ani počítačových tried a prístup k výpočtovej technike mala iba obmedzená časť obyvateľov s vyššími príjmami.

V zmysle § 2 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb. majú všetky subjekty v daňovom konaní rovnaké práva a povinnosti. Ak teda prvostupňový súd v rozsudku tvrdí, že správne orgány nie sú povinné dodržiavať platné právne predpisy, vydáva nezákonné rozhodnutie.

Prvostupňový súd vydal svoje rozhodnutie v rozpore s ustanovením čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého možno ukladať povinnosti iba zákonom alebo na základe zákona a v jeho medziach. Prvostupňový súd napadnutým rozhodnutím zamietol žalobu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť daň v rozpore so zákonom a nad jeho rámec.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj na skutočnosť, že nezákonným rozhodnutím žalovaného sa žalobca cíti ukrátený na svojich právach, navrhuje žalobca, aby Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/195/2006-85 zo dňa 21.04.2009, rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č.j. I/222/12842-85923/2005/992206-r zo dňa 19.12.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.12.2005 ako nezákonné, súčasne zrušil prvostupňové rozhodnutie potvrdené zrušeným rozhodnutím žalovaného – platobný výmer Mestskej časti Bratislava – Devínska Nová Ves č. 91577/2005/1 zo dňa 05.10.2005 a vrátil vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie .

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný dňa 03.07.2009 uvádzajúc, že sa pridrižiava stanoviska uvedeného v odôvodnení rozhodnutia vo vyjadrení k žalobe. Poukázal, že zákon neuvádza kto a za akých podmienok môže nevýherné automaty používať, preto argumenty o členskom a občianskom združení sú právne neopodstatnené. Klubová karta slúži na zaznamenanie odohratých minút a evidenciu minút, resp. minútie vopred zaplateného poplatku za počítačové hry. Klubová karta nemá vplyv na limitovaný počet návštevníkov a podľa miestnych ohliadok bolo preukázané, že hlavným účelom použitia počítačov v klube boli počítačové hry. Z tohto dôvodu aj na základe vykonaného dokazovania bolo podľa žalovaného preukázané, že priestory v počítačovom klube G. S. boli určené i pre verejnosť, teda boli naplnené zákonné podmienky pre vyrubenie dane za prevádzkovanie nevýherných prístrojov, ktoré sa spúšťajú, alebo prevádzkujú za odplatu, keďže elektronické počítače žalobcu boli využívané predovšetkým na počítačové hry za odplatu a v priestoroch prístupných verejnosti.

Poukazujúc na uvedené navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/195/2006-85 zo dňa 21.04.2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) v spojení s 246c ods. 1 veta prvá OSP postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP rozhodol o odvolaní žalobcu bez pojednávania, keď oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na internetovej stránke najvyššieho súdu www.supcourt.gov.sk a na úradnej tabuli najvyššieho súdu a dospel k záveru, že podľa § 219 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdí.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd SR po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po oboznámení sa s obsahom pripojeného súdneho a administratívneho spisu dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby zmenil alebo zrušil napadnutý rozsudok, keďže odôvodnenie krajského súdu v napadnutom rozsudku je logické a zákonné. Krajský súd jasne a zrozumiteľne odôvodnil čo považoval za meritum veci. Na podklade dôkazov dospel k záverečnému úsudku a rozhodol v súlade so zákonom, čo aj riadne zdôvodnil.

Najvyšší súd SR preto poukazujúc na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uvádza, že z obsahu pripojeného administratívneho zistil, že dňa 05.10.2005 vydala Mestská časť Bratislava – Devínska Nová Ves platobný výmer č. 91577/2005/1, ktorým vyrubila daň za nevýherné hracie prístroje vo výške 95 000,-- Sk za zdaňovacie obdobie roku 2005, keď za jeden nevýherný hrací prístroj vyrubila sadzbu dane 5 000,-- Sk ročne, pričom bolo zistené, že v uvedenej prevádzke žalobcu, nachádzajúcej sa na území mestskej časti, na ulici Pavla Horova č. 16 sa nachádza 19 nevýherných hracích prístrojov – počítačov. Správca dane vykonal vo veci viaceré miestne obhliadky, pričom zistené skutočnosti sú uvedené v odôvodnení napadnutého platobného výmeru, pričom v odôvodnení sa nachádza aj výsledok miestnej obhliadky zo dňa 06.10.2005, ktorá bola uskutočnená až po vydaní platobného výmeru. Uvedené pochybenie správcu dane odvolací súd vyhodnotil v zmysle ustanovenia § 250i ods. 3 OSP, podľa ktorého pri preskúmvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Uvedenie výsledkov miestnej obhliadky zrealizovanej až nasledujúci deň po vydaní platobného výmeru, do odôvodnenia rozhodnutia je vadou rozhodnutia, avšak v tomto prípade, výsledok zisťovania zo dňa 06.10.2005 len deklaroval už zistený skutkový stav veci, že do priestorov klubu majú prístup aj nečlenovia združenia I., čo vyplynulo už z predchádzajúceho šetrenia správcou dane.

Odvolací súd je názoru, že podľa § 30 ods. 3 veta druhá zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov je možné v platobnom výmere uvádzať len tie skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodovalo. Uvedenú pochybenie správcu dane posúdil súd ako takú vadu rozhodnutia, ktorá nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutia, keďže už pri miestnych obhliadkach zrealizovaných dňa 30.03.2005 a 20.09.2005 správcom dane v prevádzkarni žalobcu bolo preukázané, že v predmetnej prevádzke žalobcu sa nachádzajú aj osoby, ktoré neboli členmi združenia.

Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou krajského súdu vo vzťahu k prístupnosti daného priestoru verejnosťou, čo vyplýva, aj zo šetrení samotného správcu dane.

Podľa zisteného stavu veci, uvedené priestory mali slúžiť uzatvorenému okruhu členov občianskeho združenia I., teda nie verejnosti. Táto skutočnosť mala byť uvedená v rámci osobného rokovania za prítomnosti hlavného kontrolóra mestskej časti a zamestnankyne správcu dane, konateľom žalobcu Ing. J. T..

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, v znení neskorších predpisov, predmetom dane za nevýherné hracie prístroje sú prístroje, ktoré sa spúšťajú alebo prevádzkujú za odplatu, pričom tieto hracie prístroje nevydávajú peňažnú výhru a sú prevádzkované v priestoroch prístupných verejnosti.

Podľa ods. 2 § 52 citovaného zákona nevýherné hracie prístroje sú podľa

- písm. a/ elektronické prístroje na počítačové hry,
- písm. b/ mechanické prístroje, elektronické prístroje, automaty a iné zariadenia na zábavné hry.

V tomto prípade však bolo zistené, že tvrdenie daňového subjektu nie je pravdivé, keďže vykonaným šetrením bolo zistené, že do predmetnej prevádzky majú prístup aj iné osoby ako členovia občianskeho združenia I.. Do priestoru herne vstupujú osoby, ktoré sa nepreukazujú žiadnym preukazom občianskeho združenia, ani ich nikto so zamestnancov nekontroluje. Tak, ako vyplýva zo šetrenia správcu dane hlavným účelom použitia počítačov v predmetných priestoroch po 14.00 hod. boli práve počítačové hry. Uvedené žalobca nespochybnil, rovnako ani skutočnosť, že klubová karta, ktorú záujemca o použitie počítačov dostal od pracovníkov v prevádzkarni slúžila na zaznamenanie odohratých minút, prípadne minútie vopred zaplateného poplatku za počítačové hry. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu nie je rozhodujúca skutočnosť, akým spôsobom je možné definovať pojem verejnosť, a z ktorého slovníka slovenského jazyka bude súd v danej veci vychádzať. Nesporné je, že uvedená prevádzka na ulici P. bola prístupná verejnosti, teda každej osobe, ktorá do predmetnej prevádzkarne vstúpila bez toho, aby bolo zisťované či je uvedená osoba

členom občianskeho združenia alebo nie. Uvedená skutočnosť je rozhodujúca pri posúdení vzniku daňovej povinnosti, keďže v predmetnej prevádzkarni boli využívané počítače v množstve 19 kusov, na ktorých bolo možné prijať poskytnutie služby – hrať počítačové hry. Počítač spĺňa označenie – elektronického prístroja na počítačové hry (§ 52 ods. 2 písm. a/ zákona č. 582/2004 Z.z.).

Odvolací súd zo stanov Občianskeho združenia I., registrovaných na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky dňa 24.09.2004, ktoré predložil do spisu súdu žalobca, z článku III. bod 1, 2 a 3 zistil, že členom združenia môže byť každá fyzická a právnická osoba. O prijatí za člena združenia rozhoduje výkonný výbor na základe písomnej prihlášky. Členstvo vzniká dňom prijatia člena.

Poukazujúc na znenie stanov Občianskeho združenia I., najmä citovaného článku III. možno podľa senátu odvolacieho súdu vyvodiť jednoznačný záver, že klubová karta, ktorú obdržal po príchode do G. S. každý návštevník o využitie počítačov, nezakladá členstvo v občianskom združení I.. Rovnako na vznik členstva nepostačuje len vypísanie formuláru – vstupnej prihlášky do občianskeho združenia I.. Naopak členom združenia sa stane záujemca až prijatím, o ktorom rozhoduje výkonný výbor na základe písomnej prihlášky združenia. Výbor – členovia výboru sa v priestoroch G. S. nezdržiavali.

Na podklade uvedených skutočností má senát odvolacieho súdu za preukázané, že do priestorov G. S. mali prístup aj iné osoby než členovia Občianskeho združenia I., a možno ich označiť ako verejnosť. Potom uvedené priestory boli verejne prístupné, čo zároveň naplnilo zákonnú podmienku na vyrubenie dane v tomto prípade. Splnenie druhej zákonnej podmienky vyplýva okrem iného aj zo samotnej klubovej karty G. S., kde je uvedené, že ide o počítačovú herňu. Z karty je zrejmé, že má slúžiť návštevníkom klubu na vyznačovanie minút na hry – minúté minúty, zostatok minút.

Z uvedených skutočností vyplýva, že k vyrubeniu miestnej dane za nevýherné hracie prístroje prišlo v zmysle zákona. Keďže uvedený stav veci možno právne kvalifikovať tak, že činnosť, ktorá bola realizovaná v uvedenej prevádzkarni naplnila zákonné podmienky ustanovenia § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, v znení neskorších predpisov, keďže na počítačoch nachádzajúcich sa v predmetnej prevádzke bolo možné hrať počítačové hry, tieto zariadenia boli umiestnené v priestoroch, do ktorého mala vstup verejnosť, teda akákoľvek osoba, pričom prevádzkovanie týchto počítačov bolo za odplatu.

Poukazujúc na uvedené senát Najvyššieho súdu SR dospel k záveru, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/195/2006-85 zo dňa 21.04.2009 ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 08. apríla 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková